

Сказка Почему заяц печален?

Біленыт ылын Марен дон Ур. Уржы білен со пушангы вуйышты, Моренжы — соок ұлны.

Икәна Ур понгым погаш пушангы вуй гың вала. Ти вереман Морен кыдал толеш.

— Тғынь мам тиштғы біштет? — ядеш Ур.

— Мадаш толынам, — келеса Морен.

— Телешетшы качкаш мам йәмдылет? — ядеш Ур.

— Тел кызыток ак тол вет, эче йәмдылен шоктем, — манеш Морен.

Тенге манешат, Морен шыргыш мадаш кыдалеш.

Ур понгым погаат, такыжы кеа. Понгывләжым пушангы укшвләэш кошташ керын шында.

Морен Шыргы гың ләктеш дә ядеш:

— Ур, телжы кызыток толеш ма?

— Толеш седы. Теве-теве толын шагалеш, — манеш Уржы дә кыргашан пушангыштыш пыжашышкыжы пырен кеа.

Йыд лиэш. Урын качкаш улы, дә ладнанок шокшы пыжашыштыжы амален киа. Моренжы амаленат ак керд. «Солаш миэн толшаш, векат. Телеш икта-мам качкаш хоть йәмдылышаш», — манын шана.

Тыды ик марын кавштавичышкы морко лыкташ пырен кеа. Ти вереман хозан

пижы кыдал ләктеш. Кытык пачет шыргышкы вуйсәра чыма.

Шыжат эртен кеа. Телат толын шагалеш. Урын телеш качкаш цилаок йәмды.
Моренын веле нимат уке. Ур тел гач ойхырыдеок йла. Морен веле кызытат
ойхырен кыдалыштеш.

Мультимедийная онлайн-библиотека

“Сказки Поволжья”

Иллюстрированные и озвученные сказки народов Поволжья.